

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

Datum : 2.11.2011

Skupina divadla : Husa

Vaše jméno: Vendula Valentová

Demografické údaje o respondentovi

Věk: 32

Pohlaví : žena

Studium

Povolání : PR v neziskové organizaci

Poznámky: rozhovor byl přes Skype

Přepis rozhovoru

Tak dobrý večer, rovnou začnu otázkou o divadle, zeptám se, kdy jste byla naposledy v divadle?

Naposledy...no naposledy jsem měla jít tuhle sobotu a oni to zrušili, takže před tím jsem byla asi... je to tak 14 dní.

A jak trávíte volný čas?

Volný čas...tak teďka mám malý dítě, takže jsem s dítětem, ale jinak se snažím takový ty běžný věci, kino, divadla a sport, knížky.

A vy jste mi psala, že žijete v Praze a do Brna jezdíte jen občas, takže do Brna jezdíte jenom kvůli divadlu? Nebo i do jiných měst jezdíte kvůli divadlu? Nebo je to náhoda, že divadlo je naopak takový bonus k tomu cestování?

To divadlo je spíš bonus, vyloženě za divadlem necestuju, to vyhledávám tady v Praze.

A jak často v Praze chodíte do divadla?

Tak jednou za deset dní asi.

A když vezmu ty vaše aktivity, říkáte, že chodíte do kina, sportujete...tak jakou roli v tom zaujímá právě divadlo? Co je pro vás důležitější, třeba jít do kina, nebo do divadla, anebo si jít zasportovat?

Já bych to divadlo dala na první místo, určitě je hodně důležitý.

A můžu se zeptat, proč to tak je?

Tak já mám v sobě takovou lásku k divadlu už od malička, já jsem asi deset let dělala dramaťák a takový nějaký věci kolem amatérského divadla a v rámci toho jsme samozřejmě i hodně chodili do divadel. Tak jsem si nějak vypěstovala lásku k divadlu. Pak jsem nějakou dobu žila v zahraničí, takže to mi docela chybělo, a teď jsem přijela asi před dvěma rokama zpátky do Prahy a snažila jsem se to hodně dohnat a hodně tady do těch divadel chodím, takže si to hodně užívám.

A říkáte, že jste se věnovala dramaťáku a tak, můžu se zeptat, jak jste se vlastně dostala k divadlu? Byli to rodiče, kdo vás přivedli k divadlu, nebo jestli jste si k tomu sama našla cestu?

Já úplně sama, přes ten dramaťák, to mi bylo asi 14, když jsem se rozhodla, že budu chodit do toho dramaťáku, takže nejdřív jsem vlastně já hrála a až později jsem našla cestu do těch divadel.

A jaká divadla navštěvujete nejčastěji?

Nejčastěji...no tak v té Praze je to Dejvický divadlo, Divadlo Na zábradlí a...kam tak ještě chodím...já to tak různě střídám... teď jsem byla třeba v Národním divadle na Nové scéně naposledy. Ale jinak spíš menší divadla, Ypsilonka třeba, a pokud je to v Brně, tak téměř výhradně Divadlo Na provázku.

Dal by se nějak specifikovat ten typ divadel, která navštěvujete?

Jsou to menší divadla...a jak to specifikovat... nehrají úplně takovou tu klasiku typu Naši furianti, nebo něco takového, jako nechci říct, že je to úplně nějaký avantgardní nebo alternativní, to si myslím, že v dnešní době taky ne, ale je to takový jako...nevím, jako modernější trend. Těžko říct, jak to přesně specifikovat...

Takže vnímáte ten rozdíl, když jdete třeba do Národního divadla na klasickou činohru, jestli teda chodíte, a když to srovnám třeba s Husou na provázku? Je to pro vás hodně rozdílné divadlo?

Já se přiznám, že na tu klasickou činohru snad ani nechodím, i teď jak jsem byla v Národním divadle, tak tam vlastně hostovalo ostravské divadlo s hrou Gottland, takže zase to nebyla taková ta klasika. Takže vlastně na takovou tu klasickou českou činohru snad ani nechodím.

Dobře. A když se zaměříme na tu Husu, můžu se zeptat, na čem jste tam byla naposledy?

V Huse jsem byla na Cirkus Havel, ono už je to docela dlouho, to bylo někdy na jaře. Myslím, že jsem tam viděla Cirkus Havel, Lásky jedné plavovlásky, a potom od Davida Drábka...a teď si nevzpomenu na titul...no, na ten titul si nevzpomenu.

Ještě by mě zajímalo, jestli tvůrce Husy vnímáte třeba i v jiných divadlech nebo oborech?

No tak Vladimíra Morávka, ten je myslím spojený ještě s Hradcem Králové. A já nevím, napsal tuším i scénář k Nudě v Brně a podílel se tady na tom filmu, takže já myslím, že on je takovej multižánrověj. Stejně tak třeba Jan Budař, kterej figuruje v Divadle Na provázku, ale ten se vyskytuje myslím snad úplně všude. Hraje ve filmech a hraje v kapele a hraje v Praze...to se nedá ani vyjmenovat, co všechno dělá... Jinak třeba i z těch herců...Evu Vrbkovou jsem zaznamenala v Národním divadle, teďka hodně hrála v různých filmech, třeba v tom od Sedláčka...

No a vnímáte je ve filmu tak, že když ten film sledujete, tak si všimnete, že tam hraje ten herec z Husy na provázku, nebo si řeknete, jo, tam hraje třeba Eva Vrbková, podívám se na to?

Tak i tak...Třeba když v Praze vidím na programu divadel nějaký brněnský herec, tak mě to určitě zajímá, protože já jsem původně z Brna, takže o to se určitě zajímám a třeba bych speciálně na takovou věc šla, abych zas viděla brňáky v něčem. A samozřejmě pokud by tady hostovali jako divadlo, tak to je úplně ideální.

No a ještě by mě zajímalo, říkala jste, že v Brně navštěvujete výhradně Husu na provázku. Čím to je, že hlavně tohle divadlo? Je pro vás něčím tak specifické, čím se vyhrazuje proti jiným divadlům tady v Brně?

Já se přiznám, že teďka už nemám úplně srovnání. Dřív, když jsem chodila do divadel, to ještě bylo 7 a půl, HaDivadlo a ti Provázci, a Provázek mě prostě vždycky nadchnul, to byla sázka na kvalitu. Bylo to zajímavý a nejenom ty divadelní hry jako takový, ale spousta těch dalších aktivit okolo, různé ty festivaly a nějaká ta publikační činnost a takový ty dvanáctihodinový projekty, toho jsem se jednou taky zúčastnila. To jsou všechno strašně úžasný věci, který si myslím, že jiný divadlo v Brně nedělá, takže jako skutečně výjimečný je.

A je třeba v Praze pro vás nějaké takové divadlo, které by se dalo v tomto s Husou srovnat, takovým tím životem okolo?

No já si myslím, že trošku podobný je Divadlo Na zábradlí, že kromě těch zajímavých her, který tam jsou, tam člověk najde koncerty, teďka mají taky nějaký cyklus, něco jako moje město se to jmenuje, kde si vodí známí osobnosti, který povídají o urbanismu a takových věcech. A dost se tam dělají různé festivaly, zapojují se do různých festivalů, dělali ...i třeba s nezávislým divadlem, s Divadlem Letí a dělají zajímavé věci ...v tomhle mi to přijde podobný.

Podle čeho vybíráte, na jaká představení půjdete? Je to například tím, že si přečtete recenze a něco vás zaujme, nebo sledujete kulturní pořady, nebo na internetu hledáte, co vás tak zaujme....?

Je to kombinace všeho možného. Čtu určitě recenze, čtu si divadelní noviny, takže recenze v DN, recenze třeba v Reflexu, v denním tisku, občas sleduju to Divadlo žije ve středu... takže tam, když je něco zajímavého, a jinak se třeba hodně orientuju podle režisérů docela, takže to asi takhle...

Na kterého režiséra ráda chodíte?

Tak, samozřejmě, Vladimír Morávek, ale do toho Brna já se fakt dostanu málo. Takže v Praze třeba Jiří Havelka, bych mohla jmenovat, spíš takový z těch mladších...

A dokázala byste popsat, co to je, co se vám na jejich režii líbí? Třeba Vladimír Morávek, co to je, čím vás ta jeho režisérská práce táhne?

No, to se mě těžko specifikuje, ale on je prostě takovej, že to člověka nenechá v klidu. Věřím, že se to třeba spouště lidem nelíbí, ta jeho režie, ale vždycky k tomu člověk musí zaujmout nějaký stanovisko. Vždycky je to...je to kontroverzní, je to zajímavý a rozhodně to není tak, jakože naprosto detailně převede nějakou předlohu, do toho divadla, prostě dá do toho svůj názor a dá tomu naprosto jasnej svůj otisk, je to prostě charakteristický.

Ještě se zeptám, jaký jste typ diváka? Jste spíš ten, kdo strhne lidi do divadla, nebo se necháváte strhnout?

No, asi spíš strhnu lidi kolem sebe, hodně...jako já si sama vyhledám ty informace a potom tahám různé kamarády a svolávám na facebooku a tak, takže...

A někdo si kupuje vstupenky půl roku dopředu a někdo se rozhoduje z hodiny na hodinu, tak pro vás je návštěva divadla dlouhodobá příprava, nebo spíš okamžité rozhodnutí?

No u mě je to tak i tak. Já to mám teďka... s tím malým dítětem je to plánování trošku složitější, takže snažím se u takových svých oblíbených divadel, sleduju ten program, sleduju ty předprodeje, třeba jako v Dejvickém divadle to jinak nejde, tam si člověk ze dne na den vstupenku nekoupí, prostě v některých divadlech, na některý kusy to nejde, takže určitě u oblíbených divadel to sleduju, ale pak se mě tak občas stane, že vím třeba, že za čtyři dny budu mít hlídání, že budu moct jít někam ven, a tak toho hnedka využiju a hledám si a pak prostě hledám nějakou první dobrou věc, kterou najdu, nebo něco zajímavého.... Takže jsou to i takovýhle náhodný výběry.

A je pro vás divadlo spojeno s nějakou společenskou událostí? Že jdete do divadla, sejdete se tam s přáteli, potom třeba ještě posedíte, nebo je to vyloženě jen takové to nastrojít se, jít do divadla a pak hned domů? Tak je pro vás divadlo „jen divadlo“, nebo i nějaká společenská událost?

Určitě i společenská událost, to k tomu patří.

Dobře. A všímáte si publika? Jejich reakcí, jejich vzhledu....? Vnímáte to, jak se chovají během představení?

Tak nějak extra si toho asi nevšímám, ne, asi moc ne.

Ještě se vás zeptám na nějaký váš nejsilnější zážitek, který je spjatý s Husou na provázku? Nevím, vy jste mluvila třeba o tom, že jste viděla ten 12ti hodinový cyklus...nebo v podstatě cokoliv, co vás zaujalo.

No to bylo určitě tady tohle ,to 12ti hodinový ... Protože jako čekala jsem, že budu hodně unavená, že to bude takový náročný a odcházela jsem o půlnoci naprosto nabitá energií. Byla jsem nadšená a vůbec byla jsem nadšená z celé té organizace, že tam sice byly tři divadelní kusy, ale ještě to bylo vyplněný různými projekcemi, výborný koncerty, vernisáž, takže fakt to bylo fenomenální, to se mi strašně líbilo.

A můžu se zeptat, vy jste byla na Sto roků kobry, nebo na něčem jiném?

Ne, já jsem byla na tom Cirkus Havel.

No a vzpomenete si na něco, co ve vás v divadle vyvolalo negativní zážitek? Nemusí to být jenom Husa?

Negativní zážitek...tak já se snažím vybírat takový kusy, aby tam ten negativní zážitek nebyl...No, jeden, tam je to velmi specifický, to jsem byla na dětském představení v Minoru Broučci, a to bylo uděláno dosti jako brutálním způsobem a rozhodně mi to nepřišlo pro malé děti a odcházeli jsme po 20 minutách s plačícím dítětem, ale to bylo hodně specifický, to bylo daný tím dítětem. Mě ti Broučci jako takový nevadili. A co se týče vyloženě mých zážitků....

Nebo jaké máte třeba pocity, když vidíte nějaké špatné představení?

Ale já se fakt snažím takovýhle pocity nemít, snažím se na všem najít něco pozitivního, já myslím, že vždycky se dá něco ocenit, nějaká snaha.

Když k tomu máte takový pozitivní přístup, vzpomenete si na nějaký konkrétní pozitivní zážitek z poslední doby, co vás nadchlo? A nemusí to být jenom z Husy, ale třeba i z pražských divadel.

Hmmm...Tak třeba teď jsem viděla na té Nové scéně ty ostraváky, Gottland, tak tam...ona byla docela zajímavá i ta předloha a tady toto bylo na jednu stranu velmi takový jednoduchý, úsporný představení, jednoduchá scénografie, ale zároveň to bylo strašně silný, i přes tu svoji jednoduchost.

A dokázala byste nějak popsat ty věci, co na vás působí v představení, které se vám líbí? Jsou to třeba herecké výkony, nebo nějaká atmosféra, nebo je to dobře zpracovanou předlohou? Nebo co v tom je, co vás na tom nejvíc dokáže fascinovat?

Tak ona je to vždycky kombinace něčeho. Určitě ta scénografie, ta scéna hraje roli, samozřejmě herecký výkony, ale nepochybně vždycky ocením, když je... Já nemám ráda, když to divadlo je přesná kopie té předlohy, nebo když to představení je přesná kopie té předlohy. Já mám ráda, když v tom ten režisér najde nějaký svoje pojetí, něco originálního. A já prostě nejdu na známej příběh, ale objevím tam zase nějaký nový rozměr toho příběhu, který třeba znám.

A když jdete do divadla, podle čeho vybíráte hru, na kterou jdete? Vy jste říkala, že teda nevyhledáváte ty klasické věci, ale je to třeba i podle tvůrců...

Určitě, tak to jsem taky myslím zmiňovala, že třeba režiséři, i samozřejmě ta předloha a kdo v tom hraje, všechno hraje roli.

Ještě by mě zajímalo, jestli vnímáte historii Divadla Husa na provázku, vy jste říkala, že jste z Brna, tak jestli to hraje roli? Nebo je pro Vás DHNP jen divadlem dnešní doby,...?

No tak samozřejmě že tam vidím i ten historický kontext, že to divadlo bylo strašně slavný a nejenom v Brně, ale v celé republice a i za hranicemi už prostě řadu let, už vlastně generace mých rodičů tam chodila. No takže samozřejmě takový ty kusy jako Balada pro banditu, to bylo neuvěřitelně slavný a dobrý...nebo za časů Bolka Polívky a Dáši Bláhové a tak dále...To tam vznikala spousta zajímavých věcí...a takže určitě to vnímám i v tomto kontextu, ale myslím si, že řada mladých diváků to v tomto kontextu nevnímá, pro ně je to prostě nový mladý zajímavý divadlo a asi to taky není špatně.

A ještě se zeptám, když máte malé dítě, vezmete ho třeba na Provázek do divadla, nebo ho necháte najít si svou vlastní cestu k divadlu, své vlastní divadlo?

Určitě ji vezmu, ale na ten Provázek asi až bude trošku větší. A koneckonců, v tomhle kontextu si vzpomínám, že Provázek byl v podstatě první můj silný divadelní zážitek, už nevím, co to bylo, byla to nějaká pohádka, někdy taky před strašným rokama, ale byl to asi první silný divadelní zážitek, kterej potom formoval mou další cestu k divadlu.

A to jste se tam tenkrát tady v Brně dostala v rámci školy?

To né, to jsem šla s tátou, mě se to zrovna takto událo. A to ještě sídlilo na Malinovského náměstí v Domě umění, tuším, jestli si to dobře vzpomínám....to už bylo hodně dávno...

Ještě pro doplnění se zeptám, kolik vám je let?

32.

A co děláte za práci, nebo jste vlastně teď na mateřské?

Ne, už nejsem, dělám pro neziskovku PR.

A co si myslíte o cenách vstupenek do divadla?

Je to určitě adekvátní. Jako já si myslím, že to financování divadel je vůbec problematický a hlavně by ty vstupenky měly být ještě dražší, aby se to nějak vůbec celý zaplatilo, ale jo, ty ceny v současnosti jsou přijatelný, určitě. Levnější to být nemůže, to je jasný.

A jako takovou poslední otázku, jako celkové shrnutí, vím, že jste se toho již mnohokrát během rozhovoru dotkla, ale co je to, co vás na divadle baví, co je to, co vás vůbec nutí chodit do divadla?

No, těžko to formulovat, no... prostě takový, jako obecně příjemný pocit. Dobrá nálada, kterou mi to způsobuje.